

บทที่ 2

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปี พ.ศ. 1945 ดร. เคราส์ (Dr. Kraus) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเร็ว (Speed) ความแข็งแรง (Strength) และความอ่อนตัว (Flexibility) ของเด็กชาวเเมริกันจำนวน 400 คน เพื่อเปรียบเทียบกับเด็กญี่ปุ่น ผลของการวิจัยพบว่า ในด้านความแข็งแรงของเด็กเเมริกันร้อยละ 57 ไม่ผ่านข้อทดสอบ เด็กญี่ปุ่นมีเพียงร้อยละ 5 ไม่ผ่านข้อทดสอบ ในด้านความอ่อนตัว เด็กเเมริกันร้อยละ 43 ไม่ผ่านข้อทดสอบ เด็กญี่ปุ่นร้อยละ 7.4 ไม่ผ่านข้อทดสอบ เขาระบุผลการวิจัยว่า เด็กเเมริกันมีสมรรถภาพทางกายภาพอย่างเด็กญี่ปุ่น¹

✓ ปี พ.ศ. 1958 สมาคมสุขศึกษาพัฒนาการแห่งประเทศไทย ได้สร้างแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับเยาวชน (Youth Physical Fitness Tests) ขึ้น ประกอบด้วยข้อทดสอบ 7 รายการคือ ข้อทดสอบเพื่อวัดกำลังกล้ามเนื้อห้องท้อง คุณภาพยกตัวขึ้นจากท่าอน ข้อสอบเพื่อวัดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อแขนคุณภาพการถีบข้อ ข้อสอบเพื่อวัดกำลังกล้ามเนื้อขาคุณภาพการยืนกระโดดไกล ข้อสอบเพื่อวัดกำลังกล้ามเนื้อแขน และการทำงานประสานงานกันของส่วนต่าง ๆ ของร่างกายคุณภาพ ระหว่างลูกซูบบล็อก ไก่ ข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการเปลี่ยนทิศทางของร่างกายคุณภาพวิ่งกลับตัว ข้อสอบเพื่อวัดความเร็วคุณภาพวิ่ง 50 หลา และข้อสอบเพื่อวัดความอดทนคุณภาพวิ่ง 600 หลา แล้วไห้การทดสอบเยาวชนเเมริกันที่เรียนอยู่ในระดับชั้น 5 ถึงชั้น 12 จำนวน 8,500 คน จาก 50 รัฐ ผลปรากฏว่าร้อยละ 50 ของเยาวชนจำนวนนี้สามารถถีบข้อได้มากกว่า 6 ครั้ง ยกตัวขึ้นจากท่าอนได้มากกว่า 17 ครั้ง ยืนกระโดดไกลได้ไกลกว่า 7 ฟุต 3 นิ้ว วิ่งกลับตัวทำเวลาได้กว่า 9.7 วินาที วิ่ง 50 หลา ทำเวลาได้ต่ำกว่า 6.8 วินาที

¹ Carl E. Willgeose, Evaluation in Health Education and Physical Education (New York: McGraw-Hill Book Company, Inc., 1961, pp.60-409).

ช่วงลูก钟พนอลได้ใกล้กว่า 184 พศ และวิ่ง 600 หลา ทำเวลาได้ดีกว่า 1.52นาที¹

✓ ปี ก.ศ. 1963 เอ ดับเบิลยู สлоัน (A.W. Sloan)² ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถภาพทางกายของนักเรียนในอาฟริกาใต้ โดยมีประชากรเป็นทั้งชาวอาฟริกา อังกฤษ และอเมริกา โดยใช้แบบทดสอบของอาร์ท (Harvard Step Test) จากการทดสอบปรากฏวานักเรียนชายที่มีสมรรถภาพทางกายดีที่สุด เป็นชาวอังกฤษ ซึ่งดีกว่าชาวอาฟริกัน และชาวอาฟริกันดีกว่าชาวอเมริกัน และนักเรียนหญิงชาวอังกฤษไม่แตกต่างกับชาวอาฟริกัน แต่มีสมรรถภาพทางกายดีกว่าชาวอเมริกัน

ปี ก.ศ. 1963 จีน ฮอกกินส์ เวอรา สกูบิก (Jean Hodgkins Vera Skubic)³ แห่งมหาวิทยาลัยนานาชาติ แคลิฟอร์เนีย ได้ศึกษาประสิทธิภาพทางหัวใจของนิสิตหญิงในอเมริกาจำนวน 2,360 คน จาก 66 มหาวิทยาลัย โดยใช้สเตป เทส (Step Test) พนาระดับของนักเรียนแห่งวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยทางตะวันออกสูงกว่าส่วนอื่น ๆ ในมีความสัมพันธ์ระหว่างส่วนสูงกับคะแนน และนักเรียนหญิงน้ำหนัก 150 ปอนด์ขึ้นไปไม่ทำคะแนนดีกว่าผู้มีน้ำหนักน้อยกว่า 150 ปอนด์

¹ Deur Victor P. Fitness for Elementary School Children, Burgess Publishing Company Minneapolis, Minn, 1965 p.7.

² A.W. Sloan, "Physical Fitness of College Students in South Africa United State of America and England," Research Quarterly Vol.34 No.2 May 1963 p.224.

³ Jean Hodgkins Vera Skubic, "Physical Fitness of College Girls in United State of America" Research Quarterly Vol.34, No.4 December 1963, p.454.

✓ ปี ค.ศ. 1965 ลาวัณย์ โภเจริญ¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับโรงเรียนรัฐบาลอื่น" โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันหนนาการของอเมริกา (AAHPER Youth Fitness Test) ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีสมรรถภาพการวิ่ง 50 หลา ไม่แตกต่างกับนักเรียนโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย คิดว่าโรงเรียนสามเสน-วิทยาลัย และไม่คิดว่าโรงเรียนเทพศิรินทร์

ปี ค.ศ. 1965 คาร์ล นอร์แมน เชกตัน (Carl Norman Sexton)² ได้ศึกษาเรื่อง "การพัฒนาการทางสมรรถภาพและทักษะทางกีฬาของนักเรียนชั้นประถม มัธยมศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการพลศึกษา 2 ปี และ 4 ปี โดยใช้วิธีทดสอบสมรรถภาพทางกายและทักษะทางกีฬาของนักเรียนทุก ๆ ปี ๆ ลักษณะ ผลปรากฏว่า

1. นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพลศึกษา 4 ปี มีสมรรถภาพทางกายดีกวานักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพลศึกษา 2 ปี
2. นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพลศึกษา 4 ปี มีทักษะทางกีฬาคิดว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพลศึกษา 2 ปี
3. การพัฒนาสมรรถภาพทางกายและทักษะทางกีฬาจะมีมาก เมื่อนักเรียนเข้าร่วมโครงการพลศึกษาปีที่ 3 และ ปีที่ 4

¹ ลาวัณย์ โภเจริญ "การเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับโรงเรียนรัฐบาลอื่น" วิทยานิพนธ์เพื่อรับปริญญาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508.

² Carl Norman Sexton, Development of Physical Fitness and Skill of Secondary Students The Research Quarterly, December 1965, p.567.

ปี ค.ศ. 1967 ดร. อาร์瑟 โคสกี (Dr. Arthur Koski)¹ ได้ใช้สเตป-test (Step - Up Test) เพื่อวัดความเปลี่ยนแปลงระบบไหลเวียนเลือด โดยมีความมุ่งหมาย ที่จะศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลงของระบบไหลเวียนเลือดเพื่อจะนำมาใช้ในการพิจารณาใน การจัดชั้นเรียนหรือตั้งคุณในกิจกรรมทางพลศึกษา วิธีการทดสอบโดยใช้นักเรียนพลศึกษา หญิงชาย และนักศึกษาชายหญิงหัวไปที่ไม่ได้รวมในกิจกรรมอะไร ทางกีฬาเลย

ผลจากการทดสอบพบว่า นักเรียนพลศึกษาและนักกีฬาทั้งหมดได้แสดงให้เห็น อย่างชัดเจนว่า ไม่มีการพัฒนาขึ้น ส่วนรับซึ้งอาหารและการกลับคืนสู่สภาพปกติ (Recovery) ของเด็กหลังจากการออกกำลัง ส่วนพวกรู้ว่าไม่ได้ร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาเลย ผลไม่ได้ แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาในการกลับเข้าสู่สภาพปกติ (Recovery) ของการแทนของ นักกีฬาระบุ

ปี ค.ศ. 1969 โรแลด์ เจ. โซนเดอร์ (Ronald J. Saunder)² ได้ ใช้ขอทดสอบของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันนาการ (AAHPER) ทดสอบ สมรรถภาพทางกายนักเรียนผู้เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา (Physical Fitness of High School Students and Participation in Physical Education Classes) ทั้งชาย และหญิงชั้นมัธยมปลาย (เกรด 9-12) ที่ลงทะเบียนเลือกเรียนวิชาพลศึกษา วิชาศิลป์ วิชารองเพลงและอื่น ๆ โดยเลือกเอาเฉพาะการยกและเอียง (Trunk extension and Trunk Flexion Test) ผลปรากฏว่าผู้เลือกเรียนวิชาพลศึกษาทั้งชายหญิงทำคะแนน ให้ดีที่สุด และนักเรียนผู้เลือกเรียนวิชาศิลป์และรองเพลงทำคะแนนได้ดีที่สุด

¹ Arthur Koski, Research Paper 1968-1969, Oregon State University, Department of Physical Education (Men).

² Ronald J. Saunder "Physical Fitness of High School Students and participation in Physical Education Class," The Research Quarterly, October 1969, p.554.

✓ ปี ก.ศ. 1969 ริชาร์ด เอ. เบิร์กเกอร์ และโรเบิร์ต พาราดิส (Richard A. Berger and Robert L. Paradis)¹ ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายของเด็กชายผิวขาวและผิวค้ำชั้น 7 ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเท่าเทียมกัน (Comparison of Physical Fitness Score of White and Black Boys of Simular Socioeconomic Level) จำนวนพวงละ 3 คน โดยใช้แบบทดสอบของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและสันนทาการ (AAHPER) ผลปรากฏว่าอายุ ส่วนสูง และน้ำหนักไม่แตกต่างกัน เด็กผิวค้ำทำคะแนนได้ดีกว่าเด็กผิวขาวในการวิ่งกลับตัว (Shuttle Run) วิ่ง 50 หลา (50 Yard Dash) วิ่งและเดิน 600 หลา (600 Yard Run Walk) จึงสรุปได้ว่าเด็กนักเรียนชายผิวค้ำที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเท่าเทียมกับเด็กผิวขาวมีสมรรถภาพทางกายดีกว่าเด็กผิวขาว

✓ ปี ก.ศ. 1969 คณะกรรมการทดสอบสมรรถภาพทางกายแห่งสาธารณรัฐจีน ให้ทดสอบสมรรถภาพทางกายเด็กชายและหญิงอายุ 12 และ 18 ปี จำนวนอายุ และเพศละ 200 คน โดยใช้แบบทดสอบวิ่ง 50 เมตร ซึ่งเป็นแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายระหว่างประเทศ (ICSPFT) ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. เด็กชายอายุ 12 ปี มีสมรรถภาพในการวิ่ง 50 เมตร มีค่าเฉลี่ยคิดเป็น 8.50 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67
2. เด็กหญิงอายุ 12 ปี มีสมรรถภาพในการวิ่ง 50 เมตร มีค่าเฉลี่ยคิดเป็น 9.12 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85
3. เด็กชายอายุ 18 ปี มีสมรรถภาพในการวิ่ง 50 เมตร มีค่าเฉลี่ยคิดเป็น 7.2 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.39

¹ Richard A. Berger and Robert L. Paradis "Comparision of Physical Fitness score of White and Black Students," Research Quarterly, December, 1969 p.666.

4. เด็กหญิงอายุ 18 ปี มีสมรรถภาพในการวิ่ง 50 เมตร มัชณ์เฉลี่อกมิตา 9.2 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85¹

✓ ในปี ก.ศ. 1970 พอง เกิดแก้ว² ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบ สมรรถภาพทางกายของนักเรียนมัธยมแบบผสมพิมูลวิทยาลัยและโรงเรียนมัธยมวิสามัญของรัฐบาล โดยใช้ตัวอย่างประชากรจากโรงเรียนพิมูลวิทยาลัย 299 คน โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ 148 คน ส่วนกุหลาบวิทยาลัย 150 ใช้ทดสอบสมรรถภาพทางกายมาตรฐานระหว่างประเทศ (International Committee for the Standardization of Physical Fitness Tests) การวิจัยปรากฏผลดังนี้

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิมูลวิทยาลัย มีความสามารถในการวิ่ง 50 เมตรค่อนข้างโรงเรียนห้องสอง

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนห้องสามแห่ง มีความสามารถในการวิ่ง 50 เมตร ไม่แตกต่างกัน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนพิมูลวิทยาลัย มีความสามารถในการวิ่งเร็ว 50 เมตร ค่อนข้างโรงเรียนห้องสอง

✓ ปี ก.ศ. 1970 เดิมพงษ์ มีรัมย์³ วิจัยเรื่อง สมรรถภาพทางกายของนิสิตชั้นปีที่ 1

¹ กองส่งเสริมผลศึกษา, กรมผลศึกษา, การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียน (พระนคร: 2511) (อัคสานา), หน้า 2.

² พอง เกิดแก้ว "สมรรถภาพทางกายของนักเรียนโรงเรียนมัธยมแบบผสมพิมูลวิทยาลัย และโรงเรียนวิสามัญของรัฐบาล" วิทยานิพนธ์ เพื่อรับปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.

³ เดิมพงษ์ มีรัมย์ "สมรรถภาพทางกายของนิสิตชั้นปีที่ 1 และ 2 วิทยาลัยผลศึกษา และคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," วิทยานิพนธ์ เพื่อรับปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.

และ 2 วิทยาลัยพลศึกษาและคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้ตัวอย่างประชากร เพศชายหญิงทั้งหมด 160 คน จากสองสถาบัน ใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของสมาคม นักเรียนพลศึกษาและสันหนนาการของอเมริกา (AAHPER Youth Fitness Tests) การวิจัยปรากฏผลดังนี้นิสิตหญิงปีที่ 1 และนิสิตชายหญิงปีที่ 2 มีความเร็วในแทคต่างกัน

นิสิตชายหันปีที่ 1 วิทยาลัยพลศึกษา มีความเร็วที่กว่านิสิตชายคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปี ค.ศ. 1971 เกล อี ไซมอนด์¹ ได้ประเมินผลโปรแกรมการแข่งขันฟุตบอลของนักเรียนในรัฐวิ屋งาท์ โดยใช้วิธีรวมข้อมูล ถ่ายการออกแบบสอบถาม ครู แพทย์ นักจิตวิทยา ผู้ฝึก และผู้ปกครองเกี่ยวกับผลของการเข้าร่วมโปรแกรมการแข่งขันฟุตบอลของนักเรียนรวมที่ต่อสุขภาพทางกาย อารมณ์ และสังคมเพียงไร พบร่วมกัน

1. การจัดโปรแกรมการแข่งขันฟุตบอลให้มีผลต่อนักเรียนทางด้านสุขภาพทางกาย อารมณ์ และสังคม ของนักเรียนมาก

2. ผู้ฝึกสามารถตัดเลือกนักเรียนได้อย่างมั่นใจ

3. มีข้อเสนอแนะให้จัดโปรแกรมให้สูงกับโอกาสและเวลาเพื่อการเข้าร่วม

✓ ปี ค.ศ. 1973 เอนก หงษ์ทองคำ² วิจัยเรื่อง "การสำรวจสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนตน" โดยใช้การสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมัธยมสาชีพ กรมการฝึกหัดครู และโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมวิสามัญฯ โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายแบบ

¹ Dale E. Simons. Dissertation Abstracts, April, 1971, Vol.31, No.10, p.5187-A.

² เอนก หงษ์ทองคำ "การสำรวจสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนตน" วิทยานิพนธ์ เพื่อรับปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

มาตรฐานระหว่างประเทศ (ICSPFT) ผลการวิจัยปรากฏว่า

หัวข้อที่ 1 นักเรียนชายและหญิง โรงเรียนมัธยมศึกษา มีความเร็วที่กว่า นักเรียนชายหญิง โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา

หัวข้อที่ 2 นักเรียนชายและหญิง โรงเรียนมัธยมศึกษา มีความเร็ว คิกว่า นักเรียนชายและหญิง โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา

หัวข้อที่ 3 นักเรียนชายและหญิง โรงเรียนสามัญศึกษา มีความเร็วที่กว่า นักเรียนชายและหญิง โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา

✓ จากการศึกษาการค้นคว้าและวิจัยที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า การที่จะมีสมรรถภาพทางกายคืนนั้นเป็นผลมาจากการออกกำลังกายหรือการได้เข้าร่วมโปรแกรมทางพลศึกษา เช่น การที่เด็กอเมริกันมีสมรรถภาพทางกายสูงสุดเด็กญี่ปุ่นไม่ได้ก็อาจเป็น เพราะเด็กอเมริกันนิยมเล่นกีฬาน้อยกว่าเด็กญี่ปุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านกำลังขาจะสูงสุดเด็กญี่ปุ่นไม่ได้ เพราะเด็กอเมริกันไม่นิยมเล่นกีฬาที่ใช้ขา เช่น รักบี้ฟุตบอล ฟุตบอล เป็นต้น แม้แต่ในอเมริกาเองจากผลการศึกษาของ จิน ออกรีนส์ เกร厄า สกูบิก พบวนิลิคหญิง ในมหาวิทยาลัยทางตะวันออกจะมีสมรรถภาพทางกายดีกว่าในส่วนอื่น ๆ ของอเมริกา ซึ่งเป็นผลมาจากการทางตะวันออกของอเมริกามีชาวญี่ปุ่นไปอยู่มาก ซึ่งชาวญี่ปุ่นนิยมการออกกำลังกาย และครั้ง นอร์เเมน เชกตัน ก็ได้พบรู้สึกเข้าร่วมโครงการพลศึกษา 4 ปี จะมีสมรรถภาพทางกายและทักษะทางกีฬาดีกว่าญี่ปุ่นเข้าร่วมโครงการพลศึกษา 2 ปี

สำหรับการศึกษารังนี้ เป็นการศึกษา เกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายและทักษะทางกีฬานักฟุตบอลทีมชาติไทย กับพื้นที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งผู้เล่นในทีมชาติไทยนั้นได้เข้าร่วมโปรแกรมการฝึกฟุตบอลมา นักฟุตบอลทีมวิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษาได้เรียนทักษะทางฟุตบอลมาเป็นเวลานาน ที่สำคัญ สรุปนักฟุตบอลทุกคนลงสนามให้กับมหาวิทยาลัยนั้น ส่วนมากก็มาจากแผนกวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ ก็ได้ร่วมโปรแกรมการพลศึกษามากมาย ผู้ศึกษาคาดหวังความแตกต่างกันคงไม่มีหรือมีไม่มาก จึงได้ทำการศึกษาเพื่อจะได้รู้ขอเท็จจริง ถ้าหากไม่มีความแตกต่างกัน ก็แสดงว่าทีมชาติไทยจะต้องแก้ไขในเรื่องการคัดเลือกตัวผู้เล่นและวิธีฝึกของผู้ฝึก